

Verschillen Metaalunievoorwaarden 2019 en Orgalimvoorwaarden (S 2022 en SI 2014)

Hieronder treft u belangrijke verschillen aan tussen de Metaalunievoorwaarden uit 2019 (hierna: MUV 2019) en de S 2022, respectievelijk de SI 14, voorwaarden van Orgalim.

De S 2022 heten voluit de "General Conditions for the Supply of Mechanical, Electrical and Electronic Products". Ze zijn de opvolger van de S 2012.

De SI 14 staan voor de "General Conditions for the Supply and Installation of Mechanical, Electrical and Electronic Products". De SI 14 omvatten tevens de installatie/ montage van de geleverde producten. De MUV 2019 behandelen zowel de verkoop/levering als de eventueel aan de orde zijnde montage/installatie van de geleverde zaken. De SI 14 zijn wel uitgebreider dan de MUV 2019 op het punt van montage/installatie. Onderwerpen zoals tests voor verzending, voorbereidend werk, overname tests etc. worden in de SI14 geregeld.

Vanaf dit punt worden de S 2022 en de SI 14 tezamen aangeduid als "Orgalimvoorwaarden". Verder wordt er gesproken over "verkoper". Hieronder valt ook de aannemer van werk, als er sprake is van het uitvoeren van werkzaamheden, zoals montagewerk.

1. Volgens de MUV 2019 (artikel 6 lid 1) gebeurt de feitelijke levering op het moment dat de verkoper de zaak op zijn bedrijfslocatie ter beschikking stelt aan de koper en hij aan de koper heeft meegedeeld dat de zaak hem ter beschikking staat. Dit komt in feite neer op een levering 'af fabriek' (oftewel ex works, EXW Incoterms 2020). Ex works betekent dat de koper de goederen voor eigen rekening en risico moet (laten) ophalen bij de verkoper.

In de Orgalimvoorwaarden is geregeld dat de levering volgens Incoterm "FCA" (Free Carrier, oftewel 'vrachtvrij tot (eerste) vervoerder') gebeurt. Dit betekent dat de verkoper meer moet regelen en wat langer in het leveringstraject aansprakelijk is voor verlies of beschadiging van zijn levering.

In offertes/opdrachtbevestigingen/contracten worden vaak op het punt van de levering (afwijkende) afspraken gemaakt, die voorrang hebben op de algemene voorwaarden, wat het verschil in de voorwaarden minder belangrijk maakt.

2. Volgens de Orgalimvoorwaarden heeft de koper recht op schadevergoeding als de verkoper niet op tijd levert/ presteert. De schadevergoeding bedraagt minimaal 0,5% van de koopprijs voor elke week vertraging in de levertijd. Een deel van de week wordt als een hele week beschouwd. De maximale schadevergoeding is 7,5% van de koopprijs.

Volgens de MUV 2019 heeft de koper geen enkel recht op schadevergoeding als de verkoper te laat is.

3. Het uitgangspunt in de MUV 2019 is dat de verkoper verplicht het werk goed uit te voeren (artikel 13.1). De verplichting om schade te vergoeden (artikel 13.2) is beperkt tot het bedrag waarvoor de verkoper verzekerd is en zijn verzekeraar in het voorkomende geval uitkeert.

Verder is opgenomen (artikel 13.3 MUV 2019) dat als de verkoper geen beroep toekomt op voornoemd artikel 13.2, de verplichting om schadevergoeding te betalen beperkt is tot maximaal 15% van de opdrachtsom, met een aantal nuanceringen voor deelleveringen bijv.

De Orgalimvoorwaarden gaan uit van een algemene beperking van aansprakelijkheid tot 15 % van de opdrachtsom c.q. de betreffende deellevering bij gebreken in het geleverde. De maximale schadevergoeding waartoe de verkoper gehouden kan zijn is daarmee 7,5 % bij maximale vertraging (zie punt 2 hierboven) plus 15 % op grond van artikel 38 van de S 2022/ artikel 69 van de SI14. Aansprakelijkheid voor andersoortige schade (dus bijvoorbeeld schade aan zaken van derden) is van vergoeding uitgesloten.

4. Dit punt, te weten het verhelpen/ herstellen van gebreken aan het geleverde of de prestatie en de vraag voor wiens kosten dit komt, hangt samen met het vorige punt over de maximale aansprakelijkheid van de verkoper om aan de klant schade te vergoeden.

Dit onderwerp is in de MUV 2019 geregeld in artikel 14. Deze vindt aansluiting bij artikel 13 MUV 2019, inzake de schadevergoedingsplicht.

De MUV 2019 geven de klant zes (6) maanden garantie. Na deze periode zou de verkoper op grond van het wettelijke begrip 'non-conformiteit' nog verplicht kunnen worden kosten voor zijn rekening te nemen indien het geleverde gebreken vertoont. Volgens onze Nederlandse wet moeten gebreken aan geleverde zaken door de verkoper (deels) kosteloos worden verholpen door de verkoper, als een klant redelijkerwijs niet behoefde te verwachten dat het gebrek zou optreden. Richting consumenten mag een beroep op non-conformiteit niet worden uitgesloten door de verkoper. Richting bedrijven wel. Artikel 13 en 14 Metaalunievoorwaarden 2019 begrenzen de kosten die de leverancier moet dragen.

In de S 2022 zijn het de artikelen 28 t/m 39, en in de SI 14 de artikelen 55 t/m 71, die de rechten van de klant en de verplichtingen van de verkoper regelen bij gebreken aan de geleverde zaken. De Orgalimvoorwaarden bepalen dat uitsluitend gebreken die zich binnen (in principe) één (1) jaar na de levering voordoen, door de verkoper voor zijn rekening en risico worden verholpen, waarbij de te dragen kosten van de verkoper eventueel begrenst zijn door artikel 38 S 2022/ art. 69 S 2014. Na dat jaar is de leverancier niet meer aansprakelijk.

De Orgalimvoorwaarden bepalen verder dat bij een terechte garantieclaim het jaar opnieuw gaat lopen. De MUV 2019 doen dat niet. Na een reparatie of vervanging gaat de garantietermijn van zes maanden in principe niet opnieuw lopen.

De transportkosten die met reparatie of vervanging gemoeid zijn komen voor rekening van de verkoper volgens de Orgalimvoorwaarden. Volgens artikel 14.6 MUV 2019 zijn deze kosten voor de klant.

Wie de kosten van eventueel noodzakelijke (de)montage van het gebrekkige product moet dragen, hangt in de Orgalimvoorwaarden af van erin omschreven omstandigheden. Op grond van de MUV 2019 komen deze kosten hoe dan ook voor rekening van de klant. Uiteraard mag de verkoper van de deze regel afwijken om bijv. commerciële redenen.

De sets voorwaarden verschillen dus qua benadering van het onderwerp garantie/ herstel van gebreken en aansprakelijkheid beperken. Hoe dan ook geldt dat het voor de verkoper erg belangrijk is om -een- set voorwaarden te laten gelden, ofwel de MUV 2019 ofwel de Orgalimvoorwaarden, om zo zijn risico's om kosten/schade te betalen te hebben beperkt.

5. In artikel 6 van de S 2022 (niet in de SI 14) is wederzijdse geheimhouding geregeld. In artikel 3 MUV 2019 staat uitsluitend een geheimhoudingsclausule opgenomen ten gunste van de verkoper, plus een boete voor het geval de klant geheimhouding mocht schenden. Een boete, die het bestraffen van een overtreding en daarmee de handhaving van deze afspraak vergemakkelijkt, ontbreekt in de Orgalimvoorwaarden.
6. In zowel de S 2022 als de MUV 2019 behoudt de verkoper alle intellectuele eigendomsrechten (hierna: IE-rechten) die aan de orde kunnen zijn, zoals het recht om te octrooieren, zijn merkrecht etc.

In artikel 40 van de S 2022 is geregeld dat de verkoper aansprakelijk is richting de klant voor eventuele inbreuken op intellectuele eigendomsrechten (IE rechten). Dit is bijv. het geval als de koper van de verkoper een machine kocht die door een andere partij geoctrooieerde toepassingen bevat. In de SI 14 komt IE niet aan de orde.

In de MUV 2019 is geregeld dat de verkoper niet aansprakelijk is voor inbreuken van het geleverde op IE rechten van anderen (art. 19.4 MUV 2019).

7. In artikel 16 van de MUV 2019 staat de verplichting tot het afnemen van de afgesproken levering door de klant na afloop van de levertijd. Deze verplichting ontbreekt in de (Nederlandse) wet.

In de Orgalimvoorwaarden is weliswaar een aantal rechten geregeld van de verkoper als de klant niet afneemt, zoals het opeisbaar worden van (een deel van) de betaling en het opslaan van de goederen op kosten van de klant. Het bevat echter geen boete zoals in artikel 16.4 MUV 2019 die de verkoper een stok om mee te slaan geeft, zodra hij niet door de koper in de gelegenheid wordt gesteld (af) te leveren.

8. Forum- en rechtskeuze. Volgens de MUV 2019 geldt het Nederlandse recht tussen partijen en bij geschillen wordt er naar de Nederlandse rechter gegaan.

De Orgalimvoorwaarden gaan (ook) uit van het recht van het land waar verkoper is gevestigd, maar bepalen daarnaast dat geschillen door arbitrage moeten worden beslecht. Bevoegd zijn in dat geval één of meer arbiters van de internationale kamer van koophandel (ICC). Arbitrage is vaak kostbaar. Als u dit wilt, kunt u bij gebruik van de Orgalimvoorwaarden in uw overeenkomst/contract afspreken dat u naar de/een gewone rechter zult gaan, en hiermee afwijken van de voorwaarden.